

Jeroen Speksnijder is eigenaar van de winkel Spoor 38. In een oude zuivelfabriek verkoopt hij brocante en industriële meubels. Jeroen doet zelf de inkoop en is altijd op zoek naar die speciale vondst of partij.

Inkopen in Frankrijk

Een harde klap op de achterdeur van mijn bus: het is tijd! Ik schrik versuft wakker, doe mijn ogen open en vraag me af waar ik ben. Oh ja, in de laadcabine van de bus. Ik kijk op mijn horloge, het is half 6 ... Vooral in de zomer bezoek ik zo ongeveer om de week de markten in Frankrijk. Dit zijn de grote markten, waar je alleen als handelaar, marchand op z'n Frans, naar binnen mag. Dit wordt streng gecontroleerd, je dient je inschrijving en legitimatie te kunnen overleggen aan de organisatie. Op maandavond rond een uur of 8,

“De toeter klinkt, wat volgt is een gekkenhuis”

nadat ik mijn kinderen naar bed heb gebracht, rijd ik weg. Vaak samen met een Belgische collega-handelaar. Wel zo gezellig. Geld, kleren, slaapzak mee en rijden maar. De eerste markt bevindt zich 100 kilometer onder Parijs. Zo rond 3 uur 's nacht komen we aan. Pintje drinken, matras uitrollen in de bus en nog even een paar uur slapen. Handelaren slapen vaak op de parking en mogen vanaf 7 uur het terrein op. De markt begint om 8 uur. Tot die tijd moeten de wagens dicht blijven, er mag niets verkocht worden. Streng bewakers houden alles nauwlettend in de gaten. Om 8 uur gaat er een toeter, de spullen mogen worden uitgepakt. Wat volgt, is een gekkenhuis. Wagens gaan open, zeilen worden van karren afgetrokken,

het onderhandelen begint. Ik ga in een rap tempo het terrein over en probeer de mooiste industriële lampen en meubels eruit te pikken. Op het moment dat je een aankoop hebt gedaan, betaal je meteen. Vervolgens moet je zelf onthouden, waar, wat en bij wie je hebt gekocht. De eerste inkoopronde betaal je het meest voor de beste en mooiste dingen. Ik schrijf alle aangekochte goederen op en doe dan nog twee rondes. Na afloop ben ik tevreden: klepkasten, Franse werkclampen, lockers, fabriekslampen, een Frans oud postbureau en wat kleinmeubels. Niet verkeerd.

De markt is om 1 uur afgelopen, voor die tijd moet je alle spullen in de bus hebben. Haasten dus. Wat hebben we veel gekocht; de bus zit al weer driekwart vol. Na bezweet even een bakje koffie te hebben gedaan, vervolgen we onze weg naar de markt van de volgende dag, 100 km verderop.

De volgende dag klinkt om 8 uur de toeter weer. Rennen maar weer. Ik dacht een partij Franse lampen in een vrachtwagen te hebben gezien. Hebbes, de hele partij! De bus zit tot de nok toe vol als we de ruim 700 kilometer terug naar huis rijden. Een stevige rit. Moe maar voldaan kom ik 's avonds om een uur of 11 thuis en vertel enthousiast wat ik heb ingekocht.

Brocante inkopen in Frankrijk romantisch? Jazeker, het is absoluut een van de leukste dingen om te doen, maar het vraagt ook heel wat energie.

